

Maaneder“ til „10 Maaneder“, saa at Bestemmelsen kommer til at gaa ud paa, at saafremt et Medlem ikke i Løbet af de forud for Arbejdsløshedens Indtræden gaaende 2 Aar har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder, kan han ikke nyde Understøttelse, men der kan i Tilfælde af, at der er særlig stor Arbejdsløshed i Faget, gives Dispensation fra denne Regel.

Ændringsforslag Nr. 16 til Lovens § 14 gaar ud paa, at i dennes Punkt 7 udgaar Ordene: „uden fyldestgørende Grund“. Der er her Tale om det Tilfælde, at den arbejdsløse vægrer sig ved at paatage sig et Arbejde, og at der da kan nægtes ham Understøttelse. Der staar i den gamle Lov, at denne kunde nægtes ham, „naar han vægrede sig“ „uden fyldestgørende Grund“. Det foreslaas nu at lade disse 3 Ord udgaa, men i øvrigt beholde hele Punktet, saa at det bliver Kassens Bestyrelse, der skal skønne over, hvorvidt den paagældende har Evne til at overtage det anviste Arbejde.

Ændringsforslag Nr. 17 til § 14 er den saakaldte Strejkeparagraf, som gaar ud paa, at i de Tilfælde, hvor der er iværksat en ulovlig Strejke, kan der ikke udbetales Arbejdsløshedsunderstøttelse til Personer, som under Hensyntagen til deres Fag, Evner og Bopæl maa skønnes at kunne optage det nedlagte eller blokerede Arbejde, dog under Forudsætning af, at de tilhører den faglige Organisation, og at denne enten har godkendt Arbejdsstandsningen, undladt at tage Afstand derfra eller misbilliget den. I øvrigt fastslaas nærmere Regler om, hvorledes det skal konstateres, at Arbejdsstandsningen er ulovlig eller ikke. Som jeg nævnede før, antages det, at man ved denne Bestemmelse vil kunne paabyde Kasserne ikke at udbetale Understøttelse i Tilfælde af en ulovlig Strejke, men man har ikke haft til Hensigt — og det kan heller ikke ske ved dette Lovforslag — at begrænse Arbejdernes lovlige Strejkeret.

Ændringsforslag Nr. 21 gaar ud paa, at der indsættes en ny § 17, men hele denne Paragrafs Indhold er taget fra den midlertidige Lov om Arbejdsanvisning og har allerede været gældende i godt et Aar. Det samme gælder om Ændringsforslag Nr. 22, hvoraf det første Stykke er taget fra den gældende Lov om Arbejdsløshedsunderstøttelse og andet Stykke fra den midlertidige Lovs § 8. Ligeledes er i Ændringsforslag Nr. 23 det første Stykke taget fra Loven om Arbejdsanvisningskontoret og det andet Stykke fra den

midlertidige Lovs § 9, medens de øvrige Bemærkninger kun er supplerende Bestemmelser.

Ændringsforslag Nr. 24 omhandler Repræsentationsretten ved Arbejdsløshedskassernes Delegeretmøder. Denne var af Regeringen foreslaaet indskrænket saaledes, at der kunde sendes een Repræsentant, naar Kassen havde et Medlemsantal paa 1 000, to for et Medlemsantal paa indtil 4 000 og derefter en Repræsentant for hvert 2 000 Medlemmer. Dette foreslaas nu ændret derhen, at alle de Steder, hvor der af Regeringen var sat 4 000, foreslaas dette Tal ændret til 3 000.

Ændringsforslag Nr. 28 endelig tilsigter at indføre en skærpet Kontrol paa de Steder, hvor Arbejdsløshedskasserne ikke har Kontor eller Kontrolsted. Det er gjort gældende, at i saadanne Kommuner har man ikke været i Stand til at føre en effektiv Kontrol, men en arbejdsløs Person har i enkelte Tilfælde kunnet tage op til den stedlige Kontrol og saa begivet sig tilbage til sin Kommune og fortsat sit Arbejde der. Dette, som naturligtvis er ganske i Strid med Lovens Bestemmelser, har man ment at kunne hindre ved at indføre en Bestemmelse om, at de Steder, hvor en Arbejdsløshedskasse ikke har en Afdeling eller et Kontrolsted, kan det kræves, at den paagældende, for at faa udbetalt Understøttelse, skal møde med et Bevis fra en Autoritet, eventuelt en af Kommunalbestyrelsen udpeget Mand, før, at han er arbejdsløs. Naar dette sker, vil Misbrug af den Art sikkert ikke kunne finde Sted.

Det er i det væsentlige, hvad de Ændringer, der stilles ud over Regeringens, gaar ud paa, og jeg skal paa det samlede Udvalgs Vegne anbefale samtlige Ændringsforslag, idet jeg haaber, at vi da hurtigt kan faa vedtaget Lovforslaget her, og endvidere forventer, at det andet høje Ting ogsaa i Løbet af nogle Dage vil vedtage dette Forslag, saaledes at det kan være gældende Lov, inden Rigsdagen tager Ferie.

Minister Stauning: Der er jo, saaledes som det ogsaa fremgik af Forhandlingerne ved første Behandling af denne Sag, paa adskillige Punkter stærkt afvigende Meninger om, hvad der bør indeholdes i en Lov om Arbejdsløshedskasser, og jeg forstaar derfor meget vel Vanskeligheden ved at faa disse afvigende Anskuelser samlet under en Form, der kunde føre til en Ordning med Tilslutning fra alle Sider. Dette er imidlertid desuagtet sket, og jeg har, da Partierne kunde enes om det nu foreliggende